

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια
 Ημερομηνία: Πέμπτη, 23-07-2009
 Σελίδα: 31
 Μέγεθος: 352 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 32230
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 9296001
 Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

■ **«Η αυτοβιογραφία του Φιντέλ Κάστρο»**, Νορμπερτο Φουέντες (εκδ. «Πατάκη»). Έπος. Δύο τόμοι, 2.100 σελίδες για τον Κάστρο.

Φυσικά δεν πρόκειται περί αυτοβιογραφίας, αλλά περί ενός λογοτεχνικού τεχνάσματος του Φουέντες που του επιτρέπει να εκθέσει τις γνώσεις του για τη ζωή του Κάστρο, αφού ήταν στενός συνεργάτης του για περισσότερο από μια δεκαετία. Μάλιστα, σύμφωνα με τον Φουέντες, ο Κάστρο για να κερδίσει στον τομέα των εντυπώσεων, δρομολόγησε την ίδια περίοδο την έκδοση του βιβλίου που ακολουθεί στη λίστα.

■ **«Εκατό ώρες με τον Φιντέλ»**, Ιγνάσιο Ραμονέ (εκδ. «Πατάκη»). Ο Φιντέλ Κάστρο μονολογεί και ο Ραμονέ καταγράφει. Κατά τ' άλλα, διάλογος... Το πώς δεν αυτοκτόνησε ο συγγραφέας ύστερα από 100 ώρες με τον Φιντέλ παραμένει ένα μυστήριο. Γενικά ο Ραμονέ πολύ τον γλείφει τον Κάστρο και δεν κάνει, γιατί ναι μεν μεγάλος επαναστάτης και τρελός τσαμπουκάς απέναντι στους Αμερικανούς, ουδείς το αρνείται αυτό, αλλά από την άλλη έριξε στα μουντρούμια κόσμο και κοσμάκι, μεταξύ των οποίων και δημοσιογράφους που «δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους» (σύμφωνα πάντα με τον Κάστρο). Οπότε, εσύ, ως προοδευτικός Γάλλος δημοσιογράφος που υποτίθεται ότι είσαι, οφείλεις τουλάχιστον να είσαι κάπως πιο αξιοπρεπής, έστω στην τιμή των καεστραμμένων ψυχικά και σωματικά Κουβανών συναδέλφων σου...

■ **«Ο άγνωστος Φιντέλ Κάστρο»**, Σερζ Ραφί (εκδ. «Κριτική»). Αντίθετα, ο Σερζ Ραφί «τα κώνει» στον Κάστρο εστιάζοντας σχεδόν αποκλειστικά στα αρνητικά στοιχεία της προσωπικότητάς του, την μονομανία του, τον άρρωστο εγωισμό του, τις ίντριγκες του κ.λπ. Αληθθ όλα αυτά αλλά επειδή δεν είναι και πολλοί εκείνοι που στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα «έτριψαν» τη μούρη των Αμερικανών στο χόμα, προτιμότερη είναι –και εδώ– μια μέση οδός προσέγγισης.

■ **«Κούβα»**, Αλμπέρτο Κόρντα (εκδ. «Μεταίχμιο»). Διάσημος για το θρυλικό πορτρέτο του Τσε, που έχει αναπαραχθεί εκατομμύρια φορές, ο Κουβανός φωτογράφος φωτογραφίζει τον Φιντέλ Κάστρο, τον Τσε Γκεβάρα, το ανώνυμο πλήθος που τους δοξάζει. Ως προσωπικός φωτογράφος του Κάστρο τον συνοδεύει στα ταξίδια του, με αποτέλεσμα στο βιβλίο αυτό να μπορεί να βρει κανείς πολλές ανέκδοτες φωτογραφίες.

■ **«Ο έρωτας νουστάλησε την Κούβα»**, «Στην καρδιά της Κούβας», «Ο βασιλιάς της Αβάνας», «Η βρώμικη τριλογία της Αβάνας», «Ο δικός μας Γκράχαμ Γκριν στην Αβάνα». Όλα από τον Πέντρο Γκουτιέρρεζ (εκδ. «Μεταίχμιο»). Βρώμικο σεξ, βρώμικη

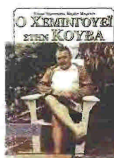
ΚΟΥΒΑ - βιβλία:

ζωή, βρώμικο φαί. Γενικά, η βρώμικη πλευρά της Κούβας που, κατά τον συγγραφέα, είναι και η πιο κοντινή στην πραγματικότητα. Απόκληροι και φτωχοδιάβολοι της κοινωνίας ζουν με τις αισθήσεις μόνο για το σήμερα, αφού οτιδήποτε άλλο φαντάζει πολυτέλεια. Η γραφή ενδεχομένως να σας σοκάρει, είναι άγρια τα πράγματα στο σύμπαν του Γκουτιέρρεζ.

■ **«Ο άνθρωπός μας στην Αβάνα»**, Γκράχαμ Γκριν (εκδ. «Πόλις»). Πασιγνώστο μυθιστόρημα του 1958, από τον μετρ Γκράχαμ Γκριν, με τη δράση να εκτυλίσσεται στη χώρα του δικτάτορα Μπατίστα, λίγο πριν από την επικράτηση του Κάστρο. Ένας «ανθρωπάκος», μικρέμπορος της Αβάνας, αγγλικής καταγωγής, στρατολογείται από συμπαιριώτη του κατάσκοπο και, προκειμένου να κερδίσει χρήματα που του είναι απαραίτητα, «σκαρώνει» διάφορες φανταστικές ιστορίες. Ακριβώς πάνω στο ίδιο κόνσепт έγραψε ο Λε Καρέ προ δεκαετίας τον «Ράφτι του Παναμά», που μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο, με τους πολύ δυνατούς Τζέφρι Ρας

και Πιρς Μπρόσαν στους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Και «Ο άνθρωπός μας στην Αβάνα» γυρίστηκε ταινία με τον Άλεκ Γκίνες να πρωταγωνιστεί.

■ **«Η ιστορία θα με δικαιώσει»**, Φιντέλ Κάστρο (εκδ. «Αιώρα»): Κυκλοφόρησε προ λίγων εβδομάδων. Πρόκειται για την ιστορική απολογία του Κάστρο ενώπιον του συσταθέντος από τον δικτάτορα

Μπατίστα δικαστηρίου, μετά την παράτολμη και αποτυχημένη επίθεσή του στο στρατόπεδο της Μονκάδα, τον Ιούλιο του 1953. Νεαρός ασκούμενος δικηγόρος, ο Κάστρο, ανέλαβε να υπερασπίσει ο ίδιος τον εαυτό του. Η απολογία του ήταν καταπέλιπς για το κυρίαρχο καθεστώς της Κούβας και σε αυτήν συμπεκνώθηκε το αίτημα του κουβανικού λαού για ελευθερία. Φυσικά, ο Κάστρο δεν έχασε την ευκαιρία να δώσει κατά τη διάρκεια της απολογίας του μια από τις μεγαλύτερες

παραστάσεις της ζωής του, χρησιμοποιώντας πληθώρα ρήσεων των Κικέρωνα, Μπαλζάκ, Ρουσό, Λοκ, Μίλτον, Ακινάτη, Λούθηρου, Καλβίνου, Μοντεσκιέ κ.ά., προκειμένου να προσδώσει ιστορικό βάρος σε αυτήν. Η φράση «Η ιστορία θα με δικαιώσει» είναι η τελευταία της απολογίας του («Καταδικάστε με. Δεν έχει σημασία. Η ιστορία θα με δικαιώσει» - «La historia me absolvera»). **Γ.Τ.**